

“Over sommige kinderen maak ik mij wel eens zorgen”

Familie Dietz, met in het midden de Poolse vakantiekinden Wiktoria en Paulina

Anja Dietz is 'half Pools'. Vijf jaar geleden nam ze het besluit om de deuren open te zetten voor kinderen uit Polen. Tot geluk van de familie – en de kinderen zelf.

Een bijdrage van
Erika Heuvelman

“In de zomer van 2015 kwamen bij ons voor de eerste keer vakantiekinden uit Polen. Onze dochter Fabiënne was toen twaalf en reuze enthousiast. Het leek haar leuk om wat voor deze kinderen te kunnen doen. En wij, haar ouders, vonden het belangrijk om haar te laten zien dat het niet overal zo goed is als dat zij het bij ons heeft. Ze heeft daar best veel van geleerd. Dat ik het land en de taal ken, heeft overigens een heleboel voordelen. Maar ook nadelen, aangezien de kinderen zich daardoor snel te veel aan één persoon verbinden.”

“Fabiënne is het enige kind dat nog thuis woont. Onze kinderen Rochelle en Jarino zijn een stuk ouder. Jarino kwam wel regelmatig langs en vond het ook altijd wel gezellig als er vakantiekinden waren. Dan kwam hij om even een spelletje te doen of lekker buiten met ze te voetballen.

“Eén vakantiekind is meermaals teruggekomen tijdens een vakantie van Pax Kinderhulp. Dat gebeurde onder andere met Kerst en dat was heel fijn. In 2018 hebben wij een rondreis door Polen gemaakt en hebben we twee vakantiekinden

thuis bezocht. Ook hebben we een ontmoeting gehad met het vakantiekind dat vaker bij ons is geweest. Dit was zeker voor Fabiënne een indrukwekkende ervaring, omdat ze zag hoe de mensen er leven, hoe klein behuisd sommige gezinnen zijn, maar ook heel gastvrij.”

Corona

Het is leuk om weer nieuwe kinderen een ervaring rijker te maken en ze een geweldige tijd te bieden. Helaas is dit door 'corona' niet doorgeslagen. Het is erg jammer dat het zo lastig is om contact met de kinderen te houden. Ieder gaat dan toch weer zijn eigen weg. Elkaars berichten 'liken', soms een privéberichtje sturen, dat lukt wel. Het is leuk om de kinderen toch in elk geval een beetje te kunnen volgen. Over sommige kinderen maak ik me wel eens zorgen. Zeker in deze tijd. Aangezien ik de taal ken, weet je soms net wat meer van de kinderen dan je zou willen. Sommige thuissituaties zijn best zorgelijk. Gelukkig doen de vakanties die wij hen bieden de kinderen heel erg goed.

Een appel flap voor het goede doel

Foto: Annelies Mulder

Vijftienduizend olieballen en appel flapjes bakken en verkopen de medewerkers van Pax Kinderhulp in een gemiddelde decembermaand. Dankzij de inzet van honderd vrijwilligers, verspreid over de appelpitploeg, de deegploeg, de bakploeg, de inpakploeg en de catering. Dat vraagt dit jaar om een andere organisatie van het bakproces en de

verkoop. Voor dat laatste, misschien wel belangrijkste deel, hebben de vrijwilligers in Eemnes al ervaring opgedaan met de 'cookie drive-in'. Dat concept wordt ook toegepast om de olieballen en de appel flapjes aan de man te brengen. Succes gegarandeerd, want een oud jaar zonder olieballen is in Eemnes als een appel flap zonder appel.

Sterre bakt koekjes

Dertig gezinnen in Armenië krijgen een half jaar lang een voedselpakket via Pax Kinderhulp. Toen Sterre Hagenaar (18) over deze kerstactie hoorde, besloot ze in actie te komen. “Ik ben me gaan verdiepen in de kerstgedachten, juist door deze hele coronaperiode. Daarom wil ik iets kunnen betekenen voor kinderen.”

Sterre bakte koekjes, versierde ze en pakte ze mooi in. Om het compleet te maken, stopte ze ook een folder van Pax Kinderhulp in de zak. Dankzij deze actie van Sterre heeft een noodlijdend Armeens gezin drie maanden lang voldoende te eten.

Colofon

Uitgave van Stichting Pax Kinderhulp
Oplage: 2.200 stuks

Redactie: Marjolijn Bartels, Erika Heuvelman,
Annelies Mulder, Martijn Schimmel en
Raya Yaqoub
Opmaak: Apress grafische coördinatie,
Alphen aan den Rijn
Druk: Torendruk grafische producties, Nijkerk

Redactieadres:
“Paxhuis”
Lissabonstraat 84,
2408 ED Alphen aan den Rijn.
Tel. 06-478 358 11

Internet: www.paxkinderhulp.nl
E-mail: info@paxkinderhulp.nl
IBAN: NL17 RABO 0110 0338 33
Stichting Pax Kinderhulp

Kopij voor het volgende nummer voor
maart 2021 inleveren bij het redactieadres.

Het jaarverslag van Pax Kinderhulp is
opvraagbaar bij het “Paxhuis”.

Zijn uw adresgegevens gewijzigd of wenst u dit
blad niet meer te ontvangen, mailt of belt u dan
naar het redactieadres.

GezinPlus

pax kinderhulp

44e jaargang | nr. 3 | december 2020

In dit nummer

Schrijven in coronatijd

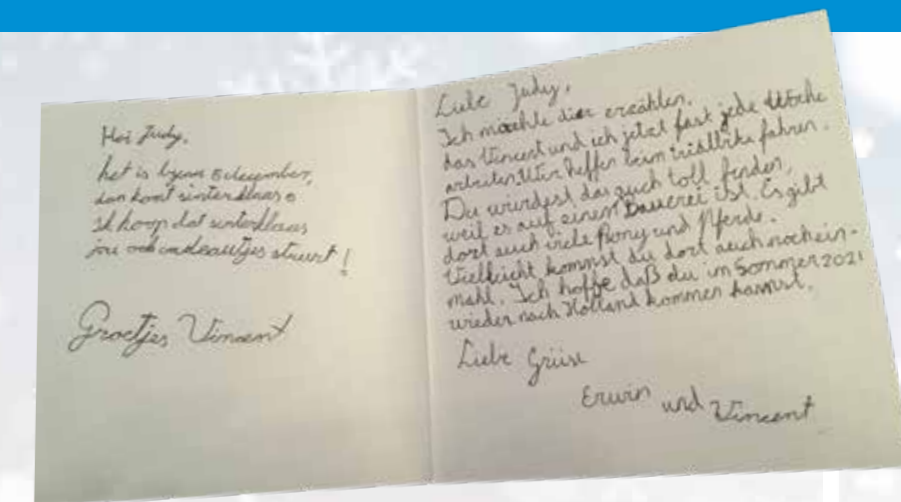
Familie De Boer vertelt

Schrijven aan Judy

Help ons helpen

Familie Dietz vertelt

Lekkers voor een goed doel

Schrijf je ook?

Terugkijken is vooruitblikken geworden. 2021 is het jaar van de verwachting, van de hoop op beterschap, hoop op betere tijden. Wie kijkt er graag terug als er licht aan de horizon schijnt? Pax Kinderhulp kijkt vooruit, naar 2021, een jaar waarin weer mogelijkheden ontstaan om kinderen te helpen die dat zo hard nodig hebben.

Aandacht schenken aan elkaar. Dat is voor velen het motto van dit jaar geworden. Vincent en Erwin gaven het goede voorbeeld en schreven een kaartje aan hun Berlijnse vakantiekind. Een klein gebaar, een lichtje in de duisternis. Schrijf je ook?

Benieuwd naar wat Judy aan Vincent en Erwin schreef? Kijk op pagina 3-4

Dit jaar geen Bosnische kerst in huize De Boer

Net als veel andere vakantiegezinnen wilde de familie De Boer in deze kerstperiode een warm thuis bieden aan kinderen uit Bosnië en Herzegovina. Corona gooide roet in het eten en Pax Kinderhulp was genoodzaakt om de projecten tijdelijk stil te leggen. Zo ziet ook het einde van het jaar er voor de familie De Boer anders uit dan gehoopt.

Een bijdrage van
Raya Yaqub

“We hadden in een vroeg stadium al een beetje verwacht dat er dit jaar geen kinderen zouden komen vanwege het coronavirus. Het is jammer, maar het kwam dus niet als een hele grote verrassing. Het is vooral vervelend voor de kinderen uit Bosnië dat ze niet hierheen kunnen komen,” zegt Kenneth de Boer, vader van het gezin. De familie heeft vier keer eerder Bosnische kinderen in huis gehad en daar hele leuke herinneren aan overgehouden. “De tweede keer hadden wij twee jongetjes in huis, die alle speelgoed van onze kinderen op hun kamer verzamelden,” zegt Kenneth. “Sverre, onze oudste kwam met een speelgoedbak aan en zei: papa, mama, dit is het enige speelgoed dat ik nog heb. We hebben toen

uitgelegd dat deze jongetjes in een soort van speelgoedwinkel zijn beland. Onze kinderen hebben het op een gegeven moment gewoon geaccepteerd dat ze na twee weken alles weer terug zouden krijgen.”

Gul

Volgens Nicole de Boer, moeder van het gezin, zijn de Bosnische kinderen heel weinig gewend. Het ontroert haar wanneer ze ziet dat de kinderen cadeautjes bewaren voor thuis. Nicole: “Dan krijgen ze bijvoorbeeld een kerstman van chocolade. Je denkt dat ze het direct gaan opeten omdat het kinderen zijn, maar het wordt netjes weer in cadeaupapier

Familie De Boer

gepakt en meegenomen naar huis voor hun zusje of oom of opa. Ze zijn zo gehecht aan thuis, dat ze het liefst alles wat ze hier krijgen, meenemen en doorgeven aan iemand anders; al hebben ze zelf ook heel weinig. Ik vind het heel bijzonder hoe lief en gul die kinderen zijn. Tijdens sommige activiteiten van Pax Kinderhulp mochten de vakantiekinden iets uitkiezen om mee te nemen en dan gingen ze cadeautjes voor onze kinderen uitzoeken. Mijn jongens hebben moeten leren om dingen te delen en spullen weg te geven en niet alles maar te willen hebben.”

Dat was ook de reden waarom familie De Boer is begonnen met het opvangen van vakantiekinden uit Bosnië en Herzegovina. “Onze oudste wilde een of ander groot cadeau voor zijn verjaardag en hij had allemaal belachelijke ideeën. Ik dacht, het is toch heel triest dat zo'n klein jochie al zo materialistisch is. Toen zag ik een advertentie hangen bij de buitenschoolse opvang over vakantieopvang van kinderen en ik bedacht dat het een hele mooie manier is om te laten zien dat niet iedereen in de wereld het zo goed heeft,” zegt Nicole.

Pittig

Het zijn voor familie De Boer bijzondere weken wanneer de kinderen bij hun in huis zijn. Alle gezinsleden vinden het jammer als de kinderen weer terug naar Bosnië moeten, ook al zijn het volgens Nicole ook hele intense weken. “Het is fijn dat ze op sommige dagen met Pax Kinderhulp op stap gaan, maar je moet er als gezin ook wel echt rekening mee houden dat het energie en tijd kost. We hadden een keer een jongen die heel veel heimwee had en hij huilde elke dag; dat is dan best wel pittig,” zegt Kenneth. Desondanks vinden Kenneth en Nicole dat de organisatie van Pax Kinderhulp hen heel goed ondersteunt en helpt in de verschillende situaties. Daarnaast vinden ze het prettig dat steeds weer dezelfde vakantiegezinnen meedoen en ook dat ze dezelfde gezichten zien bij Pax Kinderhulp. Dat geeft hen een goed gevoel bij het opvangen van de kinderen. Nicole: “De organisatie is heel goed en heel betrokken en dat maakt het ook aantrekkelijk om nog een keer mee te doen, want je kunt erop rekenen dat je gewoon geholpen wordt als er iets niet goed loopt of wanneer je vragen hebt.”

Het is nog onduidelijk wat de gevolgen van de pandemie zijn voor het werk van Pax Kinderhulp in 2021. Dat maakt voor de familie De Boer niet zo heel veel uit, want normaal gesproken kijken Nicole en Kenneth niet zo ver vooruit. Nicole: “In de zomervakantie weten we meestal hoe we de kerstdagen gaan doorbrengen en of wij kinderen kunnen opvangen.” Kenneth voegt er nog aan toe: “Hier verwacht ik wel mogelijkheden met vaccins maar in Bosnië is het minder goed geregeld en georganiseerd. Dus ik kan me voorstellen dat daar zo'n vaccin niet meteen beschikbaar is.” Kenneth houdt er rekening mee dat het opvangen van kinderen ook volgend jaar niet doorgaat, maar Nicole weet dat nog niet zo zeker. Hoe dan ook, hoop is er wel, hoop dat ook Bosnische kinderen snel weer op vakantie kunnen gaan.

Schrijven kan wel!

Judy kwam in de kerstvakantie van 2015 voor het eerst naar Nederland. Het vierjarige meisje arriveerde zonder haar vakantieouders en de Nederlandse taal te kennen. De familie Blik had daar grote bewondering voor.

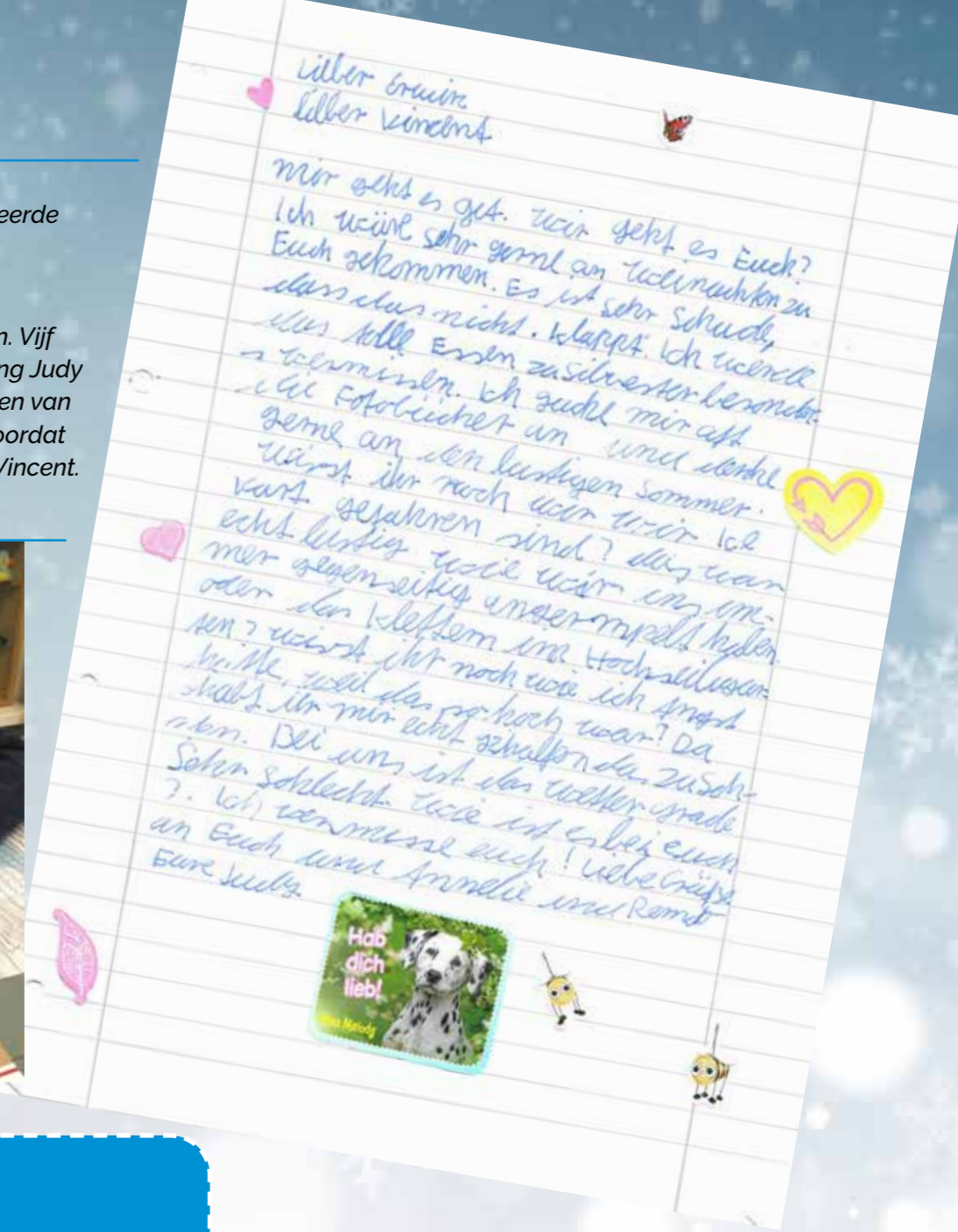
Met Erwin en Vincent was er snel een klik. Net als de jongens was Judy dol op sportieve activiteiten. Vijf jaar op rij is Judy nu in Nederland geweest, tijdens de kerstvakantie en in de zomer. Regelmatig ging Judy met de familie Blik mee op vakantie. Dat is ook in de afgelopen zomer gelukt. Terwijl de activiteiten van Pax Kinderhulp stillagen, kreeg de familie Blik toestemming om Judy met de trein op te halen. Doordat de crisis aanhoudt, brengt Judy voor het eerst in zes jaar de kerstvakantie niet door met Erwin en Vincent. Omdat ze elkaar ontzettend missen, hebben ze de pen opgepakt.

Rechts de brief van Judy (DE) aan Erwin en Vincent (NL)

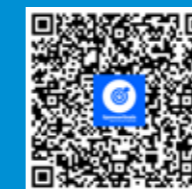
Vincent (links) en Erwin (rechts) schrijven een kaart aan Judy.

Help jij ons helpen?

Shop je graag online of bestel je wel eens een pizza via internet? Dan is het nu wel heel gemakkelijk om tegelijkertijd Pax Kinderhulp te ondersteunen. Jouw transactie via onderstaande websites levert geld op voor Pax Kinderhulp en het kost jou niks extra. Overigens worden de kinderen van 'gewoon' doneren, bijvoorbeeld voor onze voedselpakketacties, ook héél blij. Op de website vind je hiervoor de doneerknop. Alvast veel dank!

Misschien wil je ons op een andere manier helpen, bijvoorbeeld als vrijwilliger of vakantieouder. Kijk op onze website voor de mogelijkheden.

Scan de code met je mobiel of kijk op deze websites:

<https://www.sponsorkliks.com/products/shops.php?show=all&club=10236&cn=nl&ln=nl>

<https://www.sponsorgoals.nl/partner/pax-kinderhulp>

<https://www.youbedo.com/action/charities/view/829/pax-kinderhulp.html>

Het handschrift is misschien wat moeilijk te lezen dus hieronder in drukletters:

Lieber Erwin,
lieber Vincent,

mir geht es gut. Wie geht es Euch? Ich wäre sehr gerne an Weihnachten zu Euch gekommen. Es ist sehr schade, dass das nicht klappt. Ich werde das tolle Essen zu Silvester besonders vermissen.

Ich gucke mir oft die Fotobücher an und denke gerne an den lustigen Sommer. Wisst ihr noch wie wir Ice-Kart gefahren sind? Das war echt lustig wie wir uns immer gegenseitig angerempelt haben. Oder das klettern im Hochseilgarten? Wisst ihr noch wie ich Angst hatte, weil das so hoch war? Da habt ihr mir echt geholfen das zu schaffen. Bei uns ist das Wetter gerade sehr schlecht. Wie ist es bei euch? Ich vermisse euch! Liebe GrüBe an Euch und Annelie und Remco
Eure Judy